

Aile

Ali ÖZKANLI

ÇOCUĞUNA KULAK VER

Çocuğun Çalışmalarına Fırsat Tanıyın

Bırakın yaparak, bozarak öğrensin. Kendi işini kendi yapsın. Çocuğun yapacağı işi siz yaparsanız büyüdüğünde her zaman koltuk değneği gibi sizi arar. Oyun oynamalarını, bilgisayar kullanmalarını ve televizyon seyretmelerini kontrol altına alın. Kontrolsüz faaliyetler saldırganlık, şiddet ve cinsellik problemlerini beraberinde getirir.

Sevgiye dayalı bir eğitim uygulayın. Korkuya dayalı bir eğitimin faydasından daha çok zarar olacağını unutmamalısınız. Ceza ile yetişen çocuk karşısındaki insana ceza uygulamaya meyillidir. Fırsatını bulduğu anda yediği dayanın acısını çıkarmak isteyerek cezaya yönelir.

Çocuğunuzun Mükemmel Olmasını Beklemeyin

Yapılan ufak tefek hataları affedin. Eleştiride cimri, takdir ve övgüde cömert olun. Risk alınmadan başarının gelmeyeceğini bilerek çocuğunuzun risk aldığıda destekleyin, kösteklemeyin. Emek olmadan yemeğin olmayacağını bilelim. Çalışmanın sonunda ödül vardır. Edison'a soruyorlar: "Ampülü bulmak için binlerce deney yaptınız, fakat başarılı olmadınız. Hâlâ deneye devam edecek misiniz?" Edison: "Ben başarısız olmadım. Ampülü keşfedemeyen bir yol daha keşfettim." diye dâhiyane bir cevap veriyor. Başarısızlığı ortadan kaldırmanın en kısa yolu kötü inançları yok etmektir. Gelin bu kötü inançlara bir göz atalım. Ben yapamam, beceremem, hiç şanslı değilim, her işim kötü gidiyor, kendimden utanıyor, nefret ediyorum, bu işte asla başarılı olamam.

Sorumluluk ve Kendine Güven

Çocuklarımıza vereceğimiz görev ve sorumluluklar onların kendine güvenini, sorumluluk üstlenebilme, kendini ifade edebilme, başkalarını anlayabilme, sorumluluklarının farkında olma, iş yapma, üretme ve yaşama sevinci gibi çok önem-

li özellikleri kazanmalarını sağlar. Bu görev ve sorumlulukları verirken; çocuğumuzun yaşına, öğrenme hızına, ilgi alanlarına, işin angarya olmamasına, yapamayacağı iş olmamasına, sağlıklı gelişimine katkı sağlayacak yönünün bulunmasına dikkat etmeliyiz. Çocuğumuza yararlı olmak, onunla iyi bir ilişki kurmak, işbirliği yapmak istiyorsak; onun dünyasına girip duygularını paylaşarak, anladığımızı gösterip problemlere birlikte çözüm bulmalıyız. Çocuğuma ders çalıştırmıyorum, başarılı olamıyor, ceza verdim, harçlığını kestim, televizyon seyrettirmedim, bilgisayarda oyun oynamasına izin vermedim yine de bunların hiçbir yararını görmedim diyorsanız...

Gelin o zaman bir de şunları deneyelim; Onunla birlikte zaman geçirmeye, paylaşmaya, onu kucklamaya, sevip okşamaya, onu dinleyerek, anlamaya hazır mıyız? Çocuğumuzun karnını doyurmaktan daha önemlisi onun ruhunun doyurulması olduğunu, duygusal açıdan beslenmesinin gerekliliğini unutmamalısınız. Çocuğumuzun gelişim dönemlerinde; ne oldu bu çocuğa rahat durmuyor, laf dinlemiyor, durup dururken nasıl oldu da değişti deme yerine, çocuğumuzun gelişim özelliklerini, isteklerini, sorunlarını ve beklentilerini bilerek, sağlıklı bir insan olarak yetiştirmenin zevkini alıp, anne-baba olmanın verdiği mutluluğu da en güzel bir şekilde tatmış oluruz.

Sevgili anne-babalara şunları söylemek istiyorum. Çocuğunuzun görevlerini üstlenmeyin, onlara yardımcı olun, onları yönlendirin. Zamanlarını en iyi şekilde kullanmalarını öğretin, başarıda ölçünün başkalarıyla değil insanın kendisiyle yarış olduğunu hatırlatın. Çocuğunuzun özelliklerini çok iyi bilerek onları tanıyın ki beklenti düzeyiniz gerçekçi olsun. Çocuğunuzun kapasitesine ve bireysel özelliklerine uygun çalışma yöntemlerini belirleyin.

Sevgili veliler; başarılı bir iletişim için önce karşınızdakine saygı duymamızın, gerçekçi ve doğal davranışımızın, olaylara karşınızdakinin gözüyle bakmanın ve onun düşüncelerini anlamının önemini asla unutmayın.